

اخبار

حضور ۵ فیلم کوتاه ایرانی در چهارمین جشنواره فیلم مسکو

چهارمین دوره جشنواره فیلم کوتاه مسکو میزبان ۵ فیلم کوتاه ایرانی از فیلمسازهای ایرانی است.

به گزارش امتیاز، فیلم‌های «کوتاه «فریبا، فاخته و دیگری»، «تپام»، «وودی آلن انتقام می‌گیرد»، «پای واژیک» و «بی» در چهارمین دوره جشنواره فیلم کوتاه مسکو حضور دارند و به نمایش در می‌آیند.

جشنواره فیلم کوتاه مسکو، یک مسابقه بین‌المللی فیلم کوتاه و مورد تأیید آی ام دی بی IMDB است که ماهانه نمایش‌های زنده و یک رویداد سالانه جایز در مسکو برگزار می‌کند. این رویداد، همچنین اولین جشنواره فیلم کوتاه در روسیه است که ماهانه نمایش فیلم‌های کوتاه را در سینما کانسومس مسکو برگزار می‌کند. دبیر و صاحب جشنواره، رینا گریشینا بازیگر مشهور روسی است.

«فریبا، فاخته و دیگری» به نویسندگی و کارگردانی فریده شفیع، «تپام» به نویسندگی و کارگردانی سمانه راد، «وودی آلن انتقام می‌گیرد» به نویسندگی و کارگردانی پیمان ناجی، و «پای واژیک» به نویسندگی و کارگردانی حجت غلامی و «بی» محصول مشترک ایران و روسیه ساخته مهدی صفوی است که در چهارمین دوره جشنواره فیلم کوتاه مسکو حضور دارند.

پخش بین‌المللی این فیلم‌های کوتاه بر عهده میدیا کیاست است.

«مامان» در بخش رقابتی جشنواره گوا

فیلم سینمایی «مامان» در بخش مسابقه فیلم های اول در پنجاه و دومین جشنواره بین المللی فیلم «گوا» هند نمایش داده می شود.

فیلم «مامان» به کارگردانی آرش انیسی، تهیه کنندگی مجید بزرگر و پخش بین المللی موسسه ایریمپاز، در نخستین حضور بین المللی، در بخش مسابقه فیلم های اول پنجاه و دومین دوره جشنواره بین المللی فیلم هند، با هشت فیلم از کشورهای هند، اسپانیا، یونان، استونی، آلمان، شیلی، سوئیس و فرانسه رقابت می کند.

این فیلم پیش از این در سی و نهمین جشنواره ملی فیلم فجر، جایزه بهترین بازیگر زن را از آن خود کرده و در رشته های بهترین بازیگر مرد، بهترین بازیگر مرد نقش مکمل، بهترین فیلمنامه و بهترین فیلم اول نامزد دریافت جایزه بوده است. اسما رخشان بنی اعتماد

سینماگر ایرانی به عنوان رئیس هیات داوران به همراه «استفن وولی» تهیه کننده و کارگردان بریتانیایی، «کابرو گوئر» کارگردان و فیلمنامه نویس اهل کشور کلمبیا، «ویموکی جایاسوندارا» فیلمساز و منتقدان سرلارکاو «ویلامادهاب پاندا» تهیه کننده و کارگردان هندی، فیلم‌های بخش رقابتی اصلی این رویداد سینمایی را دآوری می‌کنند.

«گشت ۳» از چهارشنبه اکران می شود

شواری صنفی نمایش زمان اکران فیلم «گشت ۳» به کارگردانی سعید سهیلی را اعلام کرد. در جلسه روز یکشنبه ۲۳ آبان ماه شواری صنفی نمایش سرانجام پس از گذشتة حدود ۲۰ روز از تغییر زمان اکران فیلم «گشت ۳» تاریخ جدید نمایش آن مشخص شد.بر اساس مصوبه این جلسه، فیلم «گشت ۳» از چهارشنبه ۲۶ آبان‌ماه در سینماهای کشور اکران خواهد شد. پیش‌تر قرار بود این فیلم همراه با «فرمان» از پنجم آبان روی پرده رود ولی بنا به ملاحظات، اکران آن به تعویق افتاد. در این جلسه همچنین مصوب شد که از همین تاریخ ۲۶ آبان فیلم‌های «حکم تجدیدنظر» و «باباجا» روی پرده روند.فیلم‌های «ژاولا» ساخته ارسلان امیری از ۲۴ آذر و «عاشق پیشه» دودد موثقی نیز از هشتم دی‌ماه در سینماهای کشور اکران خواهند شد.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان چهارم‌آده‌شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

از قرآن محمد احصایی چه خبر؟

قرآن احصایی؛ ۲۶۵۰ صفحه‌است و هر صفحه‌پنج سطر دارد



و دیانای باشد. شمار کسانی که با چنین ژنی به دنیا می آیند بسیار اندک است. شمار آنان که میتوانند خوشنویس راستین شوند در مرز انگلستان دست می ماند. آن که ژن را هم دارد، برای خوشنویس شدن باید مشق کند، بسیار و بسیار و همیشه و همیشه. تا توانایی خوشنویس شدن را به دست آورد، و مشق کند و مشق کند و همیشه. تا توانایی از او نگریزد...»

و اینکه نمونه نمایشگاه مشق شب های محمد احصایی خلق شد.

اکتون سید محمد احصایی درباره نگارش قرآن می گوید: «بله در ده نه سال اخیر تمام تمرکز بر تحریر قرآن عزیز بود اما واقعیت این است که ۴۰ سال است آن را در ذهن و دست دارم و همواره آن را انجام دادم ، قرآن شد تا مردم بخوانند. خوشبختانه تحریر این کار سال ۹۸ تمام شد و الان دست جناب

تئاتر هنوز زنده است

کرونا نرفت اما بازیگران آمدند



بازیگران شناخته شده تئاتر هستند که حالا با نمایش «بیلبن» به کارگردانی مهدی چاکری روی صحنه رفته‌اند. آرش فلاحت‌پیشه جزو معدود فعالان حرفه‌ای تئاتر است که در دوران کرونا هم به عنوان کارگردان و هم بازیگر مشغول به کار بوده است. او که سال‌هاست در کنار فعالیت هنری به تدریس بازیگری هم می‌پردازد، در این مدت نمایش‌های گوناگونی را با بازی هنرجویان خود روی صحنه برده است.

فلاحت‌پیشه در یکی دو سال اخیر نمایش «پنهان خانه پنج در» نوشته حسین کیانی را با بازی هنرجویان خود در تالار مولوی اجرا کرده و خودش هم به عنوان بازیگر در نمایش «جوادیبه» کار رضا بهرامی در تئاتر شهر روی صحنه بوده است. او اوا شریفی اما بیشتر با آثار گروه تئاتر «لیو» به پرستی حسن معجونی حضور داشته است که نتیجه آن بازی در نمایش‌هایی مانند «دایی و انیا»، «فرغ دریایی»، «به خاطر یک منت رویل»، «دکلره» و ... است و حالا هم در نمایشی دیگر از همین گروه روی صحنه است.

این اثر نمایشی به عنوان کاری از گروه لیو سایه، هر شب ساعت ۱۹ و چهل دقیقه در سالن استاد ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه است.

اما «آرزوهای یک موش کور»، نمایشی که با کارگردانی وحید نفر روی صحنه است و سعید ادیب دیگر بازیگر شناخته شده تئاتر همراه به چند بازیگر دیگر در آن به نمایش می‌پردازد، ایک را بیشتر در کارهای کودکان با عروسکی دیده‌ایم. بازی او در نمایش «منو نمی‌بره» به کارگردانی زهرا صبری در یاد تماشاگران تئاتر مانده است.

نمایش «آرزوهای یک موش کور» همان گونه که از نامش پیداست، برای تماشاگران کودک روی صحنه می‌رود. سالن اجرای آن کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است و هر روز ساعت ۱۷ در این مکان اجرا دارد. ایک علاوه بر ایفای نقش، نگارش متن این نمایش را هم بر عهده داشته است. اما در میان همه این بازیگران شاید موقعیت بهنام شرفی خاص‌تر از دیگر همکارانش باشد. او تنها چند روز بعد از درگذشت ناگهانی ساشا کشوادی، نویسنده، کارگردان و بازیگر نمایش «تاق» به جای او روی صحنه رفت.

ساشا کشوادی، کارگردان جوانی بود که در آستانه اجرای نمایش درگذشت. از آنجاکه او در نمایش خودش بازی هم می‌کرد، اجرایی تصمیم گرفتند برای اینکه تلاش‌های او برای اجرای این نمایش از بین نرود، نمایش «تاق» را با بازیگر دیگری روی صحنه ببرند و بهنام شرفی، بازیگری بود که قرعه به نامش افتاد. شرفی را با بازی در نمایش‌هایی مانند «سقراط»، «فاوست»، «انا کاربنه»،همه چیز درباره آقای ف»، «کابوس حضرت اشرف» و ... دیده‌ایم.

نمایش «تاق» که الهام گرفته از یک ماجرای واقعی در یکی از بیمارستان‌های تهران و در دروان کروناست، در سالن سیند روی صحنه است. لازم‌به توضیح است که تعدادی از این بازیگران تنها برای تماشاگران حرفه‌ای تئاتر آشنا هستند و شاید عموم مردم کمتر آنان را بشناسند اما در این نوشتار کوتاه، هدف ما نیم نگاهی بوده به حضور بازیگرانی است که در گروه بازیگران شناخته شده تئاتر قرار می‌گیرند.

یک فنبان جای داغ

آرزوی دیرینه علی رهبری برای معرفی «تار» به جهان برآورده شد

علی رهبری – آهنگساز و رهبر بین المللی ارکستر – که به تازگی قطعه‌ای برای تکنوازی تار توسط آیدین علیانسنب به همراه ارکستر سمفونیک به ضبط رسانده و به زودی هم این اثر را به انتشار خواهد رساند، در گفت‌وگویی درباره روند ساخت این قطعه و از آرزوی دیرینه‌اش برای خلق اثری چنین برای تار و معرفی این ساز ایرانی به جهان گفت.

این موسیقیدان در ابتدا می‌گوید: من در هنرستان موسیقی ملی رشد کرده‌ام؛ هنرستانی که افرادی چون حسین علیزاده، شهریار فریوسفی و داریوش طلائی در راهروهای آن قدم گذاشته‌اند. هنرستانی که چه وقتی آنجا درس می‌خواندم و چه زمانی که رئیس آن بودم، در کنار اساتیدی چون آقایان فرامرز پایور، محمد اسماعیلی و هوشنگ ظریف حضور داشته‌ام. من همیشه سازی بود که نوایش بیش از هر چیزی در هنرستان به گوش می‌رسید؛ چون هنرجویان نمی‌توانستند مثلاً سننور را به سادگی هر جایی با خود حمل کنند ولی تار را به هر راهرویی می‌توانستند ببرند و می‌نواختند. او ادامه می‌دهد: همیشه عاشق تار بود‌ام، حتی در کودکی به خیابان سیروس رفتم و به افساط یک تار خریدم و مدت کوتاهی برای سرگرمی آن را می‌نواختم. زمانی که مارشال دهلوی حدود ۵۵ سال پیش از ایران دیدن می‌کرد، از آقای دهلوی خواسته بودند که سریعاً قطعه‌ای برای یک گروه تار ساخته و در تالار وحدت اجرا شود. آقای دهلوی نیز این مأموریت را به من سپردند که یک شب تا صبح نشستم و قطعه‌ای برای تار نوشتم که بعداً توسط هنرجویان هنرستان که اکنون از اساتید معروف موسیقی هستند، اجرا شد.

این هنرمند درباره علاقه خود برای ساخت قطعه‌ای برای تار بیان می‌کند: همیشه دوست داشتم قطعه‌ای برای تار بنویسم ولی هر گاه که شروع کردم به جایی نرسیدم؛ زیرا کار آسانی نبود. یک بار به همراه آقای بارید بیات به این ایده رسیدیم قطعه‌ای که در ۲۰ سالگی برای ویولن نوشته بودم و هنوز هم یکی از بهترین آثار من است، برای تار تنظیم کنم. به همین جهت تنظیم این قطعه را برای تار آغاز کردم و دیدم که چقدر اتفاقاً همخوانی دارد.

او ادامه می‌دهد: پس از آن برای ضبط اثر از چندین نوازنده تار استفاده کردم ولی کار به خوبی درنیامد. حتی با یکی از دوستان حدود دو ماه روی این قطعه کار کردم ولی آن چیزی که می‌خواستم نشد تا اینکه آقای آهنگ، یکی از دوستان من در ایران گفت که در ایران نوازنده‌ای به نام آیدین اولیا نسب داریم و او تصور می‌کند که این نوازنده بهترین نوازنده تار در ایران است. من هم با خوشحالی نت‌ها را برای او فرستادم تا ببینم کار به چه صورت پیش خواهد رفت ولی آقای علیانسنب بعد از مدت کوتاهی گفت که مسئولیت نواختن تار در این قطعه را برعهده می‌گیرد. خیلی خوشحال شدم ولی امید زیادی نداشتم، اما چون آرزو داشتم که بتوانم روزی تار را آنگونه که شایسته است در دنیا نشان دهم، خوشحال شدم که شخصی توانایی نواختن این کار در خودش می‌بیند.

این هنرمند تصریح می‌کند: آقای علیانسنب هر روز نتیجه تمرین خود را از بخشی از کار، برایم ارسال می‌کردند و هر چه پیش می‌رفت نتیجه بهتر می‌شد. حتی همسر من که این کنسرتو را با ویولن اجرا کرده و می‌داند دیگر نوازندگان ویولن از سختی آن می‌گویند، از مهارت این نوازنده تعجب کرده بود. خلاصه اینکه آقای علیانسنب چندین ماه هر روز روی این قطعه کار کرد و بالاخره به ضبط رسید. این اثر توسط ارکستر متروپلیتن پراگ و تار نوازی آیدین اولیا نسب به ضبط رسیده است.

او با بیان اینکه یکی از بزرگترین آرزوهای او برای موسیقی و ساز ایرانی برآورده شد، می‌گوید: من به همه موسیقیدان‌های ایرانی برای کم توجهی به سازهای ایرانی و پامپال شدن حق آنها شدیداً انتقاد دارم. در ایران ارکستر سازهای ملی نداریم گرچه که سال ۹۴ با مدیریت من و آقایان سجاد پورقناد و حمید متبسم یک ارکستر سازهای ملی به رهبری آقای اسماعیلی تشکیل دادند که به علت مدیریت ضعیف نتیجه نداد.

«به نظر شما چرا تا کنون برای ارکستر سازهای ایرانی و سازهای ملی ما آنگونه که باید قطعه ساخته نشده است؟» پاسخ می‌دهد: علت اینکه چرا تاکنون قطعه خوبی برای موسیقی ایرانی نوشته‌اند، این است که موسیقی ایرانی چون موسیقی کلاسیک نیست که بتوانند از کشورهای همسایه و پارتینورهای غربی تقلید و زردی کنند و خودشان باید از صفر تا صد یک قطعه را بنویسند.

باید حتما ارکستر سازهای ملی داشته باشیم؟

می‌گوید: بله و باید در اولویت باشد. با وجود اینکه شغل اصلی من به ارکستر سمفونیک مربوط است ولی معتقدم در ایران و کلیه شهرها می‌توانیم در عرض یک هفته ارکسترهای ساز ملی تشکیل دهیم ولی تحقق این امر با این مسئولان و مشاوران غیرممکن است. از او سوال می‌کنیم که برای آینده این کنسرتو تار چه برنامه ای دارد؟ پاسخ می‌دهد: برایم این مهم است که قطعه را به ارکسترها و رهبران بزرگ معرفی کنم که با دعوت از آقای علیانسنب که نوازنده درجه یکی است، به اجرای این کنسرتو بپردازند. به نظر من شانس این قطعه خیلی زیاد باشد؛ زیرا این قطعه که قبلاً برای ویولن تنظیم و توسط ناکوسز منتشر شده بود، از نظر منتقدان موسیقی موفقیت بزرگی کسب کرده است. به عقیده من اکنون حتی با تار خیلی قوی‌تر شده است و بحسب اتفاق حتی در گامی قرار دارد که برای تار یک گام ایده آل است.

او در پایان توضیح می‌دهد: این قطعه کنسرتو تار و ارکستر سمفونیک و در سه قسمت است که حدود ۳۸ دقیقه طول می‌کشد. این قطعه بر پایه نوحه خوان یعنی داستان روز عاشورا است. در ۲۰ سالگی آن را نوشتم‌ام و چهار یا پنج سال تغییراتی در آن اعمال کردم. این قطعه را به نوازندگان ارکستر سازهای ملی ۹۴ تقدیم می‌کنم.

مهدی حسینی‌وند:

نگذاریم دستاورد چند ساله جشنواره جهانی فجر از دست برود

یک فیلم ساز معتقد است: بدون شک اعطای درجه الف به جشنواره جهانی فیلم فجر توسط فیلیف، دستاورد بسیار بزرگی است و اگر ادغام دو جشنواره این فرصت مهمی را از سینمای ایران بگیرد، به نظرم بسیار اشتباه است و مسئولان باید فکری برای آن بکنند.

مهدی حسینی وند که با فیلم «سپارک» در جشنواره جهانی فیلم فجر حضور داشت و توانست در بخش جلوه‌گاه شرق برنده سیمرغ بهترین فیلم شود درباره حضور در این رویداد سینمایی به ایسنا گفت: «من مطمئنم اگر فیلم «سپارک» پیش از جداسازی جشنواره جهانی از جشنواره ملی فیلم فجر به دبیرخانه این رویداد ارسال می‌شد، هرگز پذیرفته نمی‌شد. چون رویکرد جشنواره‌ها در پذیرش آثار متفاوت است و سینمای ایران نیازمند رویدادی چون جشنواره جهانی فیلم فجر است که نگاه و رویکردی متفاوت نسبت به آثار سینمایی دارد.»او در پاسخ به اینکه جشنواره جهانی فیلم فجر چه مزیتی برای او در مقام فیلمساز داشته است، پاسخ داد: «فیلم من پس از نمایش در جشنواره جهانی فیلم فجر در پنج جشن جشنواره جهانی از جمله بوسان، دوحه و چندین رویداد دیگر شرکت کرد و دیده شد. همچنین پلنفرم بازار مجازی سی و هشتمین جشنواره جهانی امکان دیده شدن فیلم «سپارک»‌ا مرا می‌کرد و منیامیل‌ها و درخواست‌های بسیاری برای نمایش آن دریافت کردم. در واقع فیلم جهانی مستقل ایرانی و خارجی چون «سپارک» در جشنواره جهانی فیلم فجر فرصت دیده شدن پیدا می‌کند و این امتیاز بسیار بزرگی است.»دنیویتر آثاری چون «بادیگارد» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا و «هختارنامه» ساخته داود میرباقری، درباره اینکه امتیاز جشنواره جهانی فیلم فجر برای سینمای ایران چیست؟ توضیح داد: «سینمای ما در دهه ۷۰ شاهد ساخت فیلم‌های ارزشمند، متفکرانه و فرهنگی بود، فیلم‌هایی مانند آثار ابوالفضل جلیلی، امیر نادری، عباس کیارستمی و ... که اتفاقاً با جایگاه مهمی در جشنواره‌ها بهره‌مند بودند و در این بین فیلم‌های تجاری، چهارمحمور و متعلق به سینمای بدنه چندان در جشنواره‌ها جایگاهی نداشتند. رویکردی مثبت و مفید برای سینما که متأسفانه چندان دوام نداشت و در دهه اخیر با تغییر نگاه مدیریتی سینما بسیار کم‌رنگ شد، در واقع در این دوره اقتصاد سینما اهمیت بیشتری از اندیشه محور بودن فیلم‌ها پیدا کرد و این تغییر نگاه باعث شد تا فیلم‌هایی که بیشتر دارای جنبه تجاری و عامی‌نستند در جشنواره فیلم فجر حضور پیدا کنند.» او با تأکید بر تلاش بی‌وقفه جشنواره‌های سینمایی فعال در آسیا و منطقه برای تقویت جایگاهشان در جهان، بیان کرد: «من به تازگی در جشنواره فیلم بوسان و دوحه حضور پیدا کردم و از نزدیک دیدم برگزارکنندگان این معرفی این جشنواره‌ها به جهان چه اندازه هزینه می‌کنند تا جشنواره خود را به رویدادی بزرگ در سطح آسیا و منطقه تبدیل کرده و بهترین باشند. اما ما چنین رویدادی را در اختیار داریم و بسیار عجیب است که بخواهیم آن را در دست بدیم و مسئولان باید حتما در این باره تجدیدنظر کنند.»